

Sygn. akt II K 703/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2014 r.

s p r a w y **S. K.**

syna R. i T. z d. L.

urodzonego dnia (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 marca 2014r. w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,44 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej. (...) przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.05.2008r. o sygnaturze akt VIIK 252/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k.,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k. :

I. oskarżonego **S. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego **S. K.** na okres 4 (czterech) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **S. K.** karę 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na 20 (dwadzieścia) złotych każda;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **S. K.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu **S. K.** okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 marca 2014 r. do dnia 29 września 2014 r.;

VI. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **S. K.** świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **S. K.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 510 złotych, w tym 420 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 marca 2014 r. S. K. wypił 4 piwa o pojemności 0,5 litra. Następnie wracał od swojego kolegi ulicą (...) w J. prowadząc samochód marki A. o nr rej. (...). Znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód: wyjaśnienia S. K. k. 8-9, 16-17

protokół badania trzeźwości k. 2

świadczenie wzorcowania k. 3

S. K. był już skazany za popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 252/08.

dowód: dane o karalności k. 24-26

odpis wyroku k. 27

S. K. ma 28 lat. Z wykształcenia jest technikiem gastronomii, utrzymuje się z prac fizycznych, z których uzyskuje dochód w kwocie 1450 zł miesięcznie. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Był trzykrotnie karany.

dowód: wyjaśnienia S. K. k. 8-9

dane o karalności k. 24-26

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że wracał od kolegi swoim samochodem A., a wcześniej wypił 2 litry piwa, czyli cztery piwa 0,5-litrowe. Został zatrzymany do kontroli na ul. (...) w J. przez policjantów. Podczas kontroli funkcjonariusze wyczuli od niego alkohol i został przebadany alkomatem, który wykazał stężenie 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu. S. K. poddał się dobrowolnie karze uzgodnionej z prokuratorem.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako wiarygodne w pełni, ponieważ wraz z pozostałymi dowodami tworzą spójną całość.

Co do faktu spożywania alkoholu jego wyjaśnienia korespondują z protokołem badania trzeźwości, z którego wynika, że w wydychanym przez oskarżonego w chwili zatrzymania powietrzu stężenie alkoholu wynosiło 0,44 mg/dm³ i rosło, co z kolei potwierdza wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim relacjonował o niedawnym spożywaniu alkoholu.

Niewątpliwie jest także, w świetle danych o karalności i odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 252/08, że S. K. był już skazany za występki z art. 178a § 1 k.k.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów zgromadzonym w sprawie. Wszystkie zostały sporządzone we właściwej formie, przez powołane do tego osoby. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich prawdziwości.

W oparciu o te dowody Sąd ustalił, że S. K. prowadził 21 marca 2014 r. w J. ulicą (...), a więc w ruchu lądowym, pojazd mechaniczny – samochód marki A. o nr rej. (...) w czasie, gdy w jego organizmie znajdował się alkohol w stężeniu 0,44 mg/dm³ w wydychanym powietrzu. Jest to stan nietrzeźwości zgodnie z jego definicją zawartą w art. 115 § 16 k.k. Oskarżony był już skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 252/08. Wyżej opisanym oskarżony wypełnił znamiona występkę z art. 178a § 4 k.k.

Oskarżony działał świadomie – wiedział, ile alkoholu wypił, ponieważ określił to podczas przesłuchania. Przy takiej ilości wiedział, że jego stężenie w organizmie będzie powyżej dopuszczalnej granicy, naruszył oczywisty zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. Czynu tego dopuścił się, mimo że był już wcześniej skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu jest znaczny. Na taką ocenę wpływ ma przede wszystkim stężenie alkoholu w jego organizmie prawie dwukrotnie przekraczające ustawowy próg w oczywisty sposób wpływające na zdolność prowadzenia pojazdów oraz poruszanie się jedną z głównych ulic (...) w czasie, gdy natężenie ruchu jest jeszcze spore.

Sąd uwzględniając wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 k.p.k. wymierzył oskarżonemu uzgodnioną z nim karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie przypisanego mu występku. Kara w takim wymiarze, zdaniem Sądu, odniesie wobec oskarżonego skutek. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu. Okolicznością obciążającą była wcześniejsza karalność oskarżonego.

Wobec sprawców przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. praktycznie wyłączona jest możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary, o czym stanowi art. 69 § 4 k.k. ograniczający możliwość zastosowania tej instytucji do szczególnie uzasadnionych przypadków. Sąd doszedł do wniosku, że zachowanie oskarżonego nie zasługuje na taką ocenę i dlatego jej wykonanie warunkowo zawiesił w oparciu tylko o przepis art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k.

Co prawda przepis art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. w obecnym brzmieniu nie zawiera już wyartykułowanej przesłanki zawieszenia wykonania kary niezależnie od tego, czy sąd stwierdza, że zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna czy nie, lecz w ocenie Sądu potraktowanie tego przepisu w obecnym brzmieniu w sposób dosłowny prowadziłoby do gorszego traktowania tych osób naruszających prawo, które przyznały się do popełnienia zarzucanego im czynu i poddały karze od sprawców, którzy tego nie zrobili. Art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. przewiduje bowiem możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze do 5 lat, a okres próby trwać może 10 lat. Przyjmując więc, że zarówno wydając wyrok w trybie art. 335 k.p.k., jak i po przeprowadzeniu rozprawy należałoby badać, czy istnieje wobec danego sprawcy pozytywna prognoza kryminologiczna, sprawca, który przyznał się do popełnienia czynu i wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze np. 3 lat pozbawienia wolności i uzgodnił np. 6-letni okres próby, zostałby potraktowany gorzej od sprawcy nieprzyznającego się, wobec którego art. 343 k.p.k. nie ma zastosowania. W takiej sytuacji bowiem i w jednym, i w drugim przypadku trzeba by badać przesłanki z art. 69 § 1, § 2 i § 4 k.k., a tylko sprawcom przyznającym się do popełnienia zarzucanego im czynu i poddającym dobrowolnie karze można by było wymierzyć karę w wyższym wymiarze, z dłuższym okresem próby. Zdaniem Sądu celem przepisu 343 k.p.k. jest promowanie sprawców, którzy współpracują z wymiarem sprawiedliwości i przyczyniają się do skrócenia postępowania, a nie dokładanie wobec nich dodatkowej przesłanki w postaci pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd wyraża wątpliwość, czy faktycznie zamierzeniem ustawodawcy było doprowadzenie do powyższego stanu rzeczy i wyraża przekonanie, że systemowa interpretacja zarówno przepisów Kodeksu karnego, jak i Kodeksu postępowania karnego w omawianym zakresie prowadzi do wniosku, że w przypadku stosowania trybu z art. 335 k.p.k. zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności może nastąpić bez badania przesłanek z art. 69 k.k. i dlatego w części dyspozytywnej wyroku powołał jedynie art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. jako podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Okres warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd określił na 2 lata, zgodnie ze złożonym przez Prokuratora wnioskiem.

Zawieszając warunkowo wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd orzekł wobec oskarżonego, uwzględniając wniosek oskarżyciela, karę grzywny. Jej wymiar, tj. 75 stawek dziennych, odzwierciedla wagę czynu S. K., jest dostosowany do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa. Kwota stawki dziennej dostosowana jest do możliwości majątkowych oskarżonego, który pracuje i osiąga regularny dochód. Kwota stawki wynosząca 20 zł nie wydaje się być wygórowaną w stosunku do dochodów oskarżonego.

Skazując oskarżonego za popełnione przestępstwo Sąd zobowiązany był orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Ponieważ oskarżony prowadził pojazd mechaniczny, Sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Jego okres Sąd określił na 2 lata. Swoim zachowaniem bowiem S. K. nie daje gwarancji bezpieczeństwa i wyeliminowanie go z grona kierowców jest konieczne, zaś 2-letni okres zakazu powinien wystarczyć, aby na nowo wdrożyć go do kręgu kierowców.

W związku ze skazaniem oskarżonego za czyn z art. 178a § 4 k.k. Sąd uznał za stosowne orzeczenie wobec niego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Jest to dodatkowe świadczenie o charakterze finansowym, które wzmocni oddziaływanie wyroku jako całości. Kwota tego środka karnego dostosowana jest do możliwości majątkowych oskarżonego.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe uwzględniając wniosek Prokuratora.